

Amerika'da lüks bir mekânda Karl Marx ve Max Weber sohbet etmektedir.)

Max: Bayağı oldu görüşmeyeli ha? Araştırmaların ne durumda?

Karl: Oldukça yol katettim şuan sosyal sınıflar üzerinde çalışma yapmaktayım.

Max: Neler düşünüyorsun? Paylaş benimle Karl.

Karl: Bak dostum şuradaki garsonu görüyor musun? Akşama kadar burada insanlara hizmet ediyor. Mülk sahibi olmayan bu işçi, bu işletmenin sahibine, emeğini satarak geçimini sağlamak zorunda. Bu işletmenin sahibi sırf mülk sahibi olduğu için bu garsonu kolaylıkla sömürmektedir.

Max: Yani sosyal sınıf gibi çok kapsamlı bir yaklaşımdan söz edip çalışmanı mülk sahibi olan ve emeğini satanlar olarak ikiye ayırdığını mı söylüyorsun? Akıl alır gibi değil.

Karl: Tabiki bu ikisinden ibaret değil, ikisi arasında kalan küçük burjuva ve lümpen proletarya da söz konusu fakat bu iki sınıf ve arkaik zümre olan köylülüğün ortadan kalkacağını öne sürüyorum. Tezcanlılık yapma dostum sakın oool bana bırak.

Max: Haksız sayılmazsın ancak eşitsizliği ve çatışmayı tümüyle anlamak için insanların ekonomik pozisyonlarına bakmak sence yete...

(Cafede sesler yükselir)

(Bir bardak sıcak çay içmek için gelen mendil satıcısı garson tarafından kovulmaya çalışılmaktadır. Tartışma ilerlerken işletme sahibi gelip garsonu satıcının hala neden burada bulunduğuyula ilgili azarlar ve satıcıya yönelir.)

İş. Sah: Kapıdaki dilenci ve satıcılar giremez yazısını görmüyor musun çık dışarı insanları rahatsız ediyorsun.

M. Sat: Efendim dilencilik ya da satış yapmak için değil ücretini ödeyip bir bardak sıcak çay içmek istiyorum.

İş. Sah: Bıktım sizin gibilerle her gün uğraşmaktan çayını başka yerde iç.

Karl: Görüyorum ki gayet yeterli Max, işçiler elbet bir gün buna son verecek bu güce sahipler fakat kapitalistler birbiriyle daima rekabet içinde olacaklarından bu onların sonu olacak. Sen abini dinleee..

(Marx'ın alaycı gülüşünden sonra ikisi de kahvelerini içip sohbetlerine devam etmektedir. Bir süre sonra mekâna son model ferrarisinden inen oldukça şık giyimli siyahi bir adam girer ve sipariş vermeye yönelir.)

S: Espresso alabilir miyim lütfen?

Garson: (Cevap vermez ve arkasını döner)

S:Afedersiniz, sipariş vermek istiyorum.

Garson: Kafemizde sizin gibilere hizmet vermiyoruz. Burayı terk etmezseniz polis çağırmam gerekecek.

S: Sizin gibiler?

Garson: Bak burası asillerin, beyazların mekânı sizin gibi, soysuz kölelere yer yok burada.

(Kafedeki birkaç kişiden onaylayan sesler yükselir.)

Topluluktan sesler: Yok olmayı hak ediyorsunuz hepiniz!

S: Bir gün ırkçılığınızda boğulacaksınız. Özgürlüğün düşmanı olan sizler cahilliğinizle sonunuzu getiriyorsunuz. Asıl sizler kafa kafaya çarpışıp yok olmayı hak ediyorsunuz. (Mekânı terk eder)

Max: Belli ki eksiklerin var Karl, dinle beni. Eşitsizliği ve çatışmayı anlamak için ekonomik pozisyon kadar insanlar arasındaki statü farklılıklarına da bakmamız gerektiğini düşünüyorum. Az önce de gördük ki insanların ırkları, dinleri, yaşları, cinsiyetleri gibi kavramlar insanlar arasında varlığa ve zenginliğe bakmaksızın çatışmaya neden olabiliyor. İki ana sınıf arasında bölmek yetersiz kalır, burada çok sayıdaki rakip sosyal sınıf ve statü arasında bölünmüş bir durum söz konusu abisi ;)

Hazal Kaplan

